

Jan Nuis en het Wetenschappelijk Centrum Watergraafsmeer

Ter opluistering van dit Liber Amicorum zou ik graag zeer beknopt de recente en jonge geschiedenis beschrijven van het Wetenschappelijk Centrum Watergraafsmeer. De reden is simpel. Jij bent één van de twee statutaire oprichters van de Stichting Beheer WCW en was sedert de oprichting bestuurslid en van 1983 tot 1991 tevens voorzitter. Hoewel het een kleine neventaak betrof in je functie als directeur beheerszaken van het Mathematisch Centrum/CWI heb je als geen ander er voor geijverd de vele voorzieningen op het WCW te concentreren en in de bestuurlijke samenwerking het 'samenwerken' gestalte te geven.

Je vaderschap van het WCW kan haast niet anders dan een emotionele betrokkenheid impliceren bij het wel en wee van de opgegroeide spruit, bij enkelen tegen wil en dank. Die betrokkenheid was duidelijk merkbaar in het WCW-bestuur en het maakte voor mij in de ruim zevenjarige samenwerking je aanwezigheid daarin bijzonder waardevol.

De periode van voor 1984 laat zich goed citeren aan de hand van het eerste WCW voorlichtingsboekje. Daarin wordt uitvoerig aandacht besteed aan het WCW gebouwencomplex dat in deze periode door een gezamenlijke inspanning tot stand was gekomen. Met mijn voorganger Bob Schutte was je de initiator van de ZWO-coördinatiecommissie in de periode 1976-1981, waarin het huidige WCW complex zijn vorm kreeg. Uit deze periode die ik niet zelf als WCW-actor heb meegemaakt, citeer ik daarom graag enkele zinnen uit de toespraak van de toenmalige Minister van Onderwijs en Wetenschappen, dr. A. Pais, ter gelegenheid van de officiële opening van het WCW op 20 mei 1981: 'De maatschappij vraagt creatief onderzoek'.

'De kernvraag is hoe onderzoekers die worden betaald uit gemeenschapsgelden, vrijwillig hun creativiteit mede weten in te zetten bij het strategisch lange termijn onderzoek dat nodig is om het economisch, cultureel en sociaal niveau van Nederland op peil te houden. Ik realiseer mij dat er in deze tijd vele problemen op de (universitaire) bestuursniveaus spelen. Echter, daar waar het om de bron van alle academische activiteit gaat -het onderzoek- is bijzondere aandacht geboden...

Liber Amicorum drs J. Nuis 1964-1991

Mijn verzoek om intense aandacht geldt wel in het bijzonder het Wetenschappelijk Centrum Watergraafsmeer. Hier is sprake van een samenwerking die tot voorbeeld kan strekken. Zonder deze samenwerking en de inzet van alle betrokkenen zou het niet mogelijk zijn geweest een complex als dit -met zulke qua taakstelling verschillende instituten- te realiseren tussen 1976 toen de eerste besprekingen ten departemente plaatsvonden en vandaag.

Hierbij is een speciaal woord van waardering op zijn plaats voor de ZWO-coördinatiecommissie die als motor van het project heeft gefungeerd. Een motor die energiezuinig en kostenbewust is geweest. Het komt mij gewenst voor de samenwerking ook na het gereed komen van de bouw zoveel mogelijk te continueren.'

Dr. A. Pais, Minister van O&W en drs. J. Nuis directeur Beheerszaken SMC/CWI, ter gelegenheid van de officiële opening van het WCW.

Deze samenwerking heb je in het WCW-bestuur vervolgens met veel élan gestimuleerd en uitgedragen. Daarbij hanteerde je het motto: 'Samenwerken is geven en nemen, maar laten we allen eerst maar geven'. Ik voelde mij na mijn toetreden in februari 1984 dan ook al snel thuis in het WCW-bestuur. De moeilijkste periode van je 'WCW-vaderschap' was toen trouwens al voorbij: actiegroepen, ME-bezettingen en de kinderziekten in de gemeenschappelijke voorzieningen. Het vervolg als zetbaas van ZWO was volgens sommigen corvee van baggeraars, projectontwikkelaars, volkstuinhouders, flora- en fauna-activisten en niet te vergeten het beheren van de gemeenschappelijke (sanitaire) voorzieningen.

Initiatieven werden door jou ontwikkeld voor samenwerking in strategische beleidszaken tussen de directies van de instituten op het Wetenschappelijk Centrum. Bestuurlijk overleg met gemeentelijke overheden, open dagen en bezoeken van nationale VIP's droegen er toe bij dat het WCW ook buiten de eigen vakgenoten 'naam' kreeg. Dit leidde er toe dat nieuwe groepen zich op het WCW vestigden. De onderzoeksgroepen van de Faculteit Wiskunde en Informatica van de UvA, RARE, SION, CHEAF, binnenkort gevolgd door de eerste bedrijfsvestigingen van het Science Park Amsterdam.

Het in 1988 goedgekeurde ontwikkelingsplan WCW van Amsterdam maakt nieuwe wetenschappelijke en bedrijfsvestigingen ook in de toekomst op de resterende terreinen mogelijk. Helaas is je wens een transitorium te bouwen om nieuwe wetenschappelijke vestigingen snel op te vangen niet gerealiseerd. Infrastructuur en algemene voorzieningen zijn wel uitgebreid en aangepast. De uitbreiding van de kantine en cafetaria faciliteiten voor het WCW, die tot jouw portefeuille in het WCW-bestuur behoren, komt hopelijk nog voor je vertrek gereed.

Als de voortekenen op het moment van schrijven correct zijn, maak je het ook nog mee dat er een openbaar vervoer verbinding met het WCW tot stand is gekomen. Lijn 66 komt voor jezelf echter wel wat laat als woon-werk-verbinding.

Ook je initiatieven voor de tentoonstellingen van kunstenaars in de WCW-kantine heb je al die jaren volgehouden. Je oog voor detail kwam regelmatig ook ten aanzien van het WCW naar voren. Ik herinner me een bespreking enkele jaren geleden in de NIKHEF vergaderkamer. Plotseling stond je op en wees me op de verkleurde

ondertekening van Minister Pais op de openingsoorkonde die er hing. Ik kon er niet onderuit en heb deze snel laten retoucheren.

Samenvattend kan ik echter vaststellen dat je een WCW complex achterlaat waar nog jaren na je afscheid de sporen van je vaderschap zijn te herkennen.

Jan, langs deze weg mijn welgemeende dank voor zeven jaar samenwerking in het WCW bestuur en ook als collega van ons nabuurinstituut. Ik hechtte zeer aan jouw kritische oordeel als een bijzonder gewaardeerd, integer en sympathiek collega.

Mijn beste wensen voor jou en je echtgenote.

Jan Langelaar
(Beherend Directeur NIKHEF)